

lade mig at anføre den Råde, hvorfra jeg har hentet disse Oplysninger. Der findes i de trykte Anmærkninger Side 329—30 anført, at efter at Embedet nu er blevet vacant, have saavel de forskjellige kommunale Autoriteter, som Amtmanden og Stiftsphysicus andraget paa en Deling af Aarhus Lægedistrikt i to Districter, hvoraf det ene skulde bestaae af Aarhus Kjøbstad og det andet af det omliggende Landdistrikt, saaledes, at Gagen tilfaldt Bøgen i Landdistriktet, medens Bøgen i Kjøbstadidistriktet, der dog skulde have Afgang til Alderstillet, lig med andre Districtslæger, istedetfor Gage af Statskassen vilde erholve af Communen, Sygehuset og Hospitalet ialt 350 Rb. aarlig. Jeg troer saaledes, at jeg har været fuldstændig berettiget til at udtale, hvad jeg har anført, og her maa altsaa rimeligiis finde en Misforstaaelse Sted, som jeg ikke er istand til at forklare mig, men den ligger aabenbart ikke hos mig.

Justisministeren: Det har naturligiis været mig særdeles kjært at høre, at Udvalget erkjender den fulde Betydning af de Grunde, hvorfor Ministeriet med saa stor Styrke har holdt paa at beholde Directeurerne ved Straffeanstalterne; men paa den anden Side har det gjort mig ligesaa ondt, at man slaaer disse Grunde til Jorden med den Bemærkning, at det er Staten, der betaler dem. Fordelen ved at have Directeurer er særdeles stor, og jeg skal kun fremhæve, at netop det daglige Tilsyn, som Directeurerne rundt om i Landet have med de derværende Straffeanstalter, udøver en heldig Virkning, deels paa den locale Beshyrelse, og deels, hvad jeg maa lægge megen Vægt paa, paa hele Disciplinen og hvad dermed staaer i Forbindelse. Det ligger nær, at netop den Bevidsthed hos Fangerne, at der er en Mand, der staaer over Inspectionen og for hvem de, naar han besøger Straffeanstalten, kunne forebringe deres Klager, mange Gange bidrager til at jævne, hvad, der ellers ikke vilde være blevet ubjævnet. Der kommer ogsaa en anden Omstændighed til, og det er den, at det netop er Directeuren, der er berettiget til at anvende de disciplinaire Straffe, Og saa dette tør jeg sige er en Omstændighed,

der er af stor Vigtighed, at det ikke er Inspecteuren, som kan anvende disse Straffe, men at det kun er Directeuren, der har denne Myndighed. — Directeurerne udøve en særdeles stor Indflydelse, og hvor stor Priis jeg endog saa sætter paa, hvad der er stillet i Udsigt, at man rundt om i Landet vilde kunne faae Folk, der vare villige til at paatage sig at være Directeurer ved Straffeanstalterne, uden at gageres derfor, saa kan jeg dog ikke Andet end tillade mig at nære en Tvivl om, at det vilde være saa særdeles let, som det synes Udvalget tænker sig det. At tage Hensyn til, hvad der kan opnaaes her i Kjøbenhavn, og gjøre Anvendelse deraf paa de andre Kjøbstæder, troer jeg vilde være noget for dristigt, og den Erfaring, man har i saa Henseende, saavel med Hensyn til Kjøbenhavn, som med Hensyn til de andre Kjøbstæder gaaer dog ganske vist ikke i Straffeanstalternes Retning. Der er mange Hensyn, som kunne bringe en Borger frivillig og uden Godtgjørelse til at tage sig af de forskjellige offentlige Institutioner; men det kunde dog være, at det, netop naar der er Spørgsmaal om en Straffeanstalt, hvor det mangen Gang kommer til at gjælde om at træde op paa en Naade, som slet ikke kan være tiltalende, vilde falde meget vanskeligt at faae de fornødne Kræfter. Jeg kan derfor ikke Andet end ret meget bede Thinget, ikke at lade den Omstændighed være afgjørende, at det er Staten, som betaler de Fordele, som den har af Directeurerne, og at man i alt Fald, hvis man troer, at der vil kunne opnaaes Noget ved at henvende sig til Borgere i de forskjellige Byer, der maatte være villige til at paatage sig dette Hverv uden Godtgjørelse, ikke vil tage Hensyn hertil ved det foreliggende Finantslovsforslag, men vedtage den Bevilling til Directeurerne, som Regjeringen deri ønsker. Jeg lover forøvrigt, at jeg skal anstrenge mig saa meget, det staaer i min Magt, inden den næste Finantslov bliver forelagt, for at see at finde Folk, som vilde paatage sig dette Hverv uden Godtgjørelse, og lykkes dette, skal der ganske vist i den næste Finantslov ikke fremkomme noget Forslag af den Natur. Der er med Hensyn til Uendringsforslaget under Nr. 9 gjort den Bemærkning af den ærede Ordfører, at Udgifterne ere stegne meget be-